02/12/24 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମକୁ ନିଜର ଆତ୍ମା ରୂପୀ ଦୀପକକୁ ନିଜେ ହିଁ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ହେବ, ମାୟାର ତୋଫାନରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗର ଘୃତ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର ।

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଗୁପ୍ତ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ସମ୍ପତ୍ତି ବା ବର୍ସା ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇ ଦେଇଥାଏ?

ଉତ୍ତର**:-** ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଚୁପ୍ ରହି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ବର୍ସା ମିଳିଯିବ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଶରୀର ଛାଡିଲେ ତ ବହୁତ ଭଲ, ଏଥିରେ କୌଣସି କଷ୍ଟ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବା ସହିତ ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗର ସେବା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯଦି ନ କରି ପାରୁଛ ତେବେ କର୍ମଣା ସେବା କର । ବହୁତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେବା ଦ୍□ାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିବ । ନିଜର ଚାଲି-ଚଳଣ ଏବଂ କଥାବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସାତ୍ତ୍□ିକ ହେବା ଦରକାର ।

ଗୀତ**:-** ନିର୍ବଳ ସେ ଲଢାଇ ବଳବାନ୍ କି...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଏଭଳି ଗୀତ ଶୁଣୁଛ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ଉପରେ ହିଁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କର । ଏ କଥା ତ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି - ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ୧୨ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୀପ ଜଳାଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ପୁଣି ମରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛ ଏବଂ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନିଜର ଜ୍ୟୋତି ନିଜେ ହିଁ ଜଳାଉଛ । ଯେଉଁମାନେ ମାଳାରେ ଆସିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାମାନେ ଏହି ମାଳାରେ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର ଯେ, ଆମେ କିପରି ବିଜୟ ମାଳାରେ ପ୍ରଥମେ ଯିବୁ । ଯେପରି ମାୟା ବିରାଡି ତୋଫାନ ଆଣି ବିକର୍ମ କରାଇ ନ ଦେଉ, ଯାହାଦ୍□ାରା ଦୀପ ଲିଭିଯିବ । ଏବେ ଏଥିରେ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଉଭୟର ବଳ ଦରକାର । ଯୋଗ ସହିତ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜ ଦୀପକୁ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ପଡିବ । ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଚାଲୁ ରହିବ । ରେସ୍ (ପ୍ରତିଯୋଗିତା) ଚାଲୁଛି ତେଣୁ ବହୁତ ସାବଧାନ ରହିବାକୁ ପଡିବ - ଯେପରି ଜ୍ୟୋତି କମ୍ ନ ହୋଇଯାଉ, ଲିଭି ନ ଯାଉ ସେଥିପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର ଘିଅ ପ୍ରତିଦିନ ପକାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ଯୋଗବଳରେ ଶକ୍ତି ନ ଥିଲେ ଦୌଡିପାରିବ ନାହିଁ । ପଛରେ ରହିଯିବ । ସ୍କୁଲରେ ପାଠପଢାର ବିଷୟ ରହିଥାଏ, ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ - ମୁଁ ଏହି ବିଷୟରେ ପ୍ରବୀଣ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ସେହି ହିସାବରେ ପୁଣି ଅଧିକ ମେହନତ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେଉଛି । ସ୍ଥୂଳ ସେବାର ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ । ଅନେକଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିଥାଏ । କେହି କେହି ସନ୍ତାନ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବାର ସେବା କରିଥା'ନ୍ତି । ଦିନକୁ ଦିନ ସେବାର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିବ । ଜଣେ ମାଲିକର ୬-୮ଟି ଦୋକାନ ମଧ୍ୟ ରହିଥାଏ । ସବୁ ଏକାଭଳି ଚାଲି ନଥାଏ । କେଉଁଠି କମ୍ ଗ୍ରାହକ ତ କେଉଁଠି ଅଧିକ ଗ୍ରାହକ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମର ମଧ୍ୟ ଦିନେ ସେହି ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମକୁ ରାତିରେ ମଧ୍ୟ ଫୁରସତ ମିଳିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଦ୍□ାରା ଝୁଲାମୁଣୀ ଭରପୁର କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏତେ ସନ୍ତାନ ଆସିବେ ଯେ, ସେ କଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି ନା । ଏଠାରେ ଏହି ଜିନିଷ ବହୁତ ଭଲ ଏବଂ ଶସ୍ତା ମିଳୁଛି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଏହି ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ବହୁତ ସହଜ । ସମସ୍ତେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ବିଷୟରେ ଜାଣିଗଲେ ପୁଣି ଆସିବାକୁ ଲାଗିବେ । ତୁମେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର ସେବା କରୁଛ । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଯୋଗର ସେବା କରିପାରୁନାହାଁନ୍ତି ତେବେ କର୍ମଣା ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବର ରହିଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିବ । ପରସ୍ପରକୁ ସୁଖ ଦେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏହା ତ ବହୁତ-ବହୁତ ଶସ୍ତା ଖଣି ଅଟେ । ଏହା ହେଲା ଅବିନାଶୀ ହୀରା-ଲୀଳାର ଖଣି । ୮ ରତ୍ନର ମାଳା ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେହି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏହି ମାଳା କେଉଁମାନଙ୍କର ତିଆରି ହୋଇଛି ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, କିପରି ଆମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟରୁ ପୂଜାରୀ ହେଉଛୁ । ଏହା ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଜ୍ଞାନ, ଯାହାକୁ ଦୁନିଆରେ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ଭାଗ୍ୟବାନ ତାରକା ରୂପୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହିଁ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ଯେ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲୁ, ଏବେ ନର୍କର ମାଲିକ ହୋଇଯାଇଛୁ, ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହେଲେ ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ହିଁ ନେବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନର୍ବାର ଆମେ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗ ବିଷୟରେ ଜାଣିଛ । ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍□ରେ ସାରା ଦୁନିଆ ଏବେ କଳିଯୁଗରେ ଅଛି । ଯୁଗ ତ ଅଲଗା ଅଲଗା ରହିଛି ନା । ଯଦି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିବେ ତେବେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନେବେ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ସଂଗମରେ ଅଛ । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କଲେ ତେବେ ସଂସ୍କାର ଅନୁସାରେ ପୁଣି ଆସି ଏହିଠାରେ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେବେ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହେଉଛ ସଂଗମଯୁଗୀ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏବେ କଳିଯୁଗର ଶୁଦ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ବି.କେ. ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗାମାନେ ପ୍ରାକ୍ଟିକାଲରେ ଏବେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ଏବେ ତୁମକୁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିବାକୁ ହେବ । ଦୋକାନ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗର ଧାରଣା ନ ଥିଲେ ଦୋକାନ ସମ୍ଭାଳି ପାରିବ ନାହିଁ । ସେବାର ଫଳ ତ ବାବା ଦେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯଜ୍ଞ ରଚନା ହେଲେ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି କାହାକୁ ଅଧିକ ଦକ୍ଷିଣା, କାହାକୁ କମ୍ ମିଳିଥାଏ । ସେହିପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ

ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ହେଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଆମର ଧନ୍ଦା ହେଲା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କରାଇବା । ଏଭଳି ଯଜ୍ଞ ଆଉ କେଉଁଠାରେ ନାହିଁ ଯେଉଁଠି କହିବେ ଯେ ଆମେ ଏହି ଯଜ୍ଞ ଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ଏହାକୁ ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ଅଥବା ପାଠଶାଳା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଦେବୀ-ଦେବତା ପଦ ପାଇପାରିବେ । ବାବା ରାୟ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ପରମଧାମରୁ ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ଆସିଛ । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ପରମଧାମ ନିବାସୀ ଅଟୁ । ଏବେ ବାବାଙ୍କ ମତ ଦ୍□ାରା ଆମେ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛୁ । ଯିଏ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମାଲିକ ହେବେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଏହି ଦୁନିଆରେ ଆମେ ସବୁଠାରୁ ଭାଗ୍ୟବାନ, ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ତାରକା ଅଟୁ । ଜ୍ଞାନ ସାଗର ହିଁ ଆମକୁ ଏଭଳି କରାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ତାରକା ତ ସ୍ଥୁଳରେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ନା । ତାଙ୍କ ସହିତ ଆମର ତୁଳନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଆମେମାନେ ହିଁ ଜ୍ଞାନସୂର୍ଯ୍ୟ, ଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ରମା, ଜ୍ଞାନ ତାରକା ହୋଇଥିବୁ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ହିଁ ଆମକୁ ଏପରି କରୁଛନ୍ତି । ନାମ ତ ରହିବ ନା । ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଥବା ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କର ଆମେ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ସେ ତ ଏଠାକାର ବାସିନ୍ଦା ନୁହଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସି ତୁମକୁ ନିଜ ସମାନ କରୁଛି । ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଜ୍ଞାନ ତାରକା ତୁମକୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ପୁଣି ଏହିଠାରେ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହେବୁ । କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ ହିଁ ସବୁ କିଛି ନିର୍ଭର କରୁଛି । ଆମେ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଯୋଦ୍ଧା ଅଟୁ । ସେମାନେ ପୁଣି ମନକୁ ବଶ କରିବା ପାଇଁ କେତେ ହଠ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ତ ହଠଯୋଗ ଆଦି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମକୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ, ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି କହୁଛି, ତୁମକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ମନେପକାଅ । ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନେବାକୁ ଆସିଛି । ଏହି କଥା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ନିଜକୁ ଈଶ୍□ର ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ଗାଇଡ୍ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମୁଖ୍ୟ ପଣ୍ଡା, କାଳର କାଳ ଅଟେ । ସତ୍ୟବାନ ଓ ସାବିତ୍ରୀର ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ରହିଛି ନା! ତାଙ୍କର ଶାରୀରିକ ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ଦୁଃଖୀ ହେଉଥିଲେ । ତୁମେ ତ ଖୁସି ହେଉଛ । ମୁଁ ତୁମ ଆତ୍ମାକୁ ନେଇଯିବି, ତୁମେ କେବେ ଦୁଃଖୀ ହେବ ନାହିଁ । ଜାଣିଛ ଆମର ବାବା ଆମକୁ ସୁଇଟ୍ ହୋମ୍ (ଶାନ୍ତିଧାମ)କୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଯାହାକୁ ମୁକ୍ତିଧାମ, ନିର୍ବାଣଧାମ କୁହାଯାଉଛି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କାଳର କାଳ ଅଟେ । ସେ ତ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମାକୁ ନେଇଯାଉଛି, ମୁଁ ତ କେତେ ବଡ କାଳ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଗାଇଡ୍ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯାଇଥିଲି । ସାଜନ ସଜନୀମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେବେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡିବ ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଏବେ ଆମେ ପଢୁଛୁ ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସିବୁ । ପ୍ରଥମେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଯିବୁ ପୁଣି ତଳକୁ ଆସିବୁ । ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗର ତାରକା ଅଟ । ଆଗରୁ ନର୍କର ତାରକା ଥିଲ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତାରକା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତେବେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଭାଗ୍ୟବାନ ତାରକା ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମକୁ ଜେଜେବାପାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଏହା ବଡ ଜବରଦସ୍ତ ଖଣି ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ଥରେ ମାତ୍ର ବାହାରୁଛି । ସେ ଖଣି ତ ବହୁତ ଅଛି ନା । ଦିନକୁ ଦିନ ବହୁତ ବାହାରି ଚାଲିଛି । ଖୋଜିଲେ ଆହୁରି ବହୁତ ବାହାରିବ । ଏଠାରେ ତ କେବଳ ଥରେ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ହିଁ ଖଣି ମିଳୁଛି - ତାହା ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଖଣି । ଏମିତି ତ ଜ୍ଞାନର ପୁସ୍ତକ ବହୁତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ତାକୁ ରତ୍ନ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଉଛି । ସିଏ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ନିରାକାରୀ ଖଣି ଅଟନ୍ତି । ରତ୍ନ ଦ୍□ାରା ଆମେ ନିଜର ଝୁଲାମୁଣୀ ଭରପୁର କରୁଛୁ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧ ଅଭିମାନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଦୋକାନରେ ଅଧିକ ବିକ୍ରି ହେଲେ ତା'ର ନାଁ ମଧ୍ୟ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଯାଏ । ତୁମେ ଏଠାରେ ପ୍ରଜା ସହିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛ । ତେଣୁ ଏଠାରୁ ରତ୍ନର ଝୁଲା ଭରି ପୁଣି ସେଠାରେ ଯାଇ ଦାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଦ୍□ାରା ତୁମମାନଙ୍କର ଝୁଲା ଭରୁଛନ୍ତି । ବାକି ସେହି ସମୁଦ୍ର ନୁହେଁ ଯାହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ରତ୍ନର ଥାଳି ଭରି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛି । ସେହି ସାଗରରୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ମିଳି ନ ଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର କଥା । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ପୁଣି ତୁମକୁ ରତ୍ନର ଖଣି ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ସେଠାରେ ପ୍ରଚୁର ହୀରା-ନୀଳା ରହିବ, ଯେଉଁଥିରେ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନ୍ଦିର ଆଦି ତିଆରି କରିବ । ଭୂମିକମ୍ପ ଇତ୍ୟାଦି ହେଲେ ସେ ସବୁ ତଳକୁ ଚାଲିଯାଏ । ସେଠାରେ ତ ମହଲ ଆଦି ବହୁତ ତିଆରି ହେବ, ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ରାଜାମାନଙ୍କର ବହୁତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ ଯେପରି ଘର ତିଆରି କରିଥିଲ ସେହିପରି ପୁଣି ତିଆରି କରିବ । ସେଠାରେ ତ ବହୁତ ସହଜରେ ଘର ଆଦି ତିଆରି ହେଉଥିବ । ବିଜ୍ଞାନ ବହୁତ କାମ ଦେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ସାଇନ୍ସ ଶବ୍ଦ ରହିବ ନାହିଁ । ସାଇନ୍ସକୁ ହିନ୍ଦୀରେ ବିଜ୍ଞାନ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ତ ବିଜ୍ଞାନ ଭବନ ବୋଲି ନାମ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି । 'ବିଜ୍ଞାନ' ଶବ୍ଦର ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହୁଛି । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗକୁ ବିଜ୍ଞାନ କୁହାଯିବ । ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ରତ୍ନ ମିଳୁଛି, ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ଆମେ ସଦା ସୁସ୍ଥ ହେଉଛୁ । ଏହା ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର ନଲେଜ ଅଟେ ଯାହା ଦ୍□ାରା ପୁଣି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ବଡ-ବଡ ଭବନ ତିଆରି ହେବ । ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣୁଛେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେମାନେ ଭାରତକୁ ସ୍□ର୍ଗ କରୁଛୁ । ତୁମର ଏହି ଦେହ ସହିତ କୌଣସି ମମତ୍□ ନାହିଁ । ଆମେ ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀରକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ସ୍□ର୍ଗରେ ଯାଇ ନୂଆ ଶରୀର ନେବୁ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ଯେ, ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ନୂଆ ଶରୀର ନେବୁ । ସେଠାରେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଅଥବା ଶୋକ ରହିବ ନାହିଁ । ନୂଆ ଶରୀର ନେଲେ ତ ଭଲ କଥା । ଆମକୁ ବାବା ଏପରି କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ । ଆମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ବାସ୍ତବରେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଧର୍ମ ଥିଲା । ଗୀତାରେ ଏ ସବୁ କଥା କିଛି ନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି

। ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ କିପରି ହେଉଛି, ତାହା ତୁମେମାନେ ବୁଝାଇପାରିବ । ଏବେ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବାବା ସେତେବେଳେ ଆସିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ପୁଣି ପରମ୍ପରା କିପରି ଚାଲିଥିବ । ଏହା ବହୁତ ସହଜ କଥା । ବିନାଶ କାହାର ହେଲା? ଅନେକ ଧର୍ମର । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ତିମ ସମୟ, ତେଣୁ ସୃଷ୍ଟିର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ, କେବଳ ଶିବବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କ'ଣ ଏହି ବାବା କିଛି ହେଲେ କହୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାର୍ଟ ଅଛି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ତ ଶ୍ରୀମତ କହୁନାହାଁନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରୀ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତର କୌଣସି ଦରକାର ହିଁ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମତ ମିଳୁଛି । ସେଠାରେ ତ ଯଥା ରାଜା-ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା ସମସ୍ତଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ରହିବ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ସେହି ମତ କେହି ଜଣେ ଦେଇଥିବେ । ଦେବତାମାନେ ଶ୍ରୀମତଯୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ ଦ୍□ାରା ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ସ୍□ର୍ଗ ହେଉଛି, ଆସୁରୀ ମତ ଦ୍□ାରା ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ଶ୍ରୀମତ ହେଉଛି ଶିବଙ୍କର । ଏ ସବୁ ସହଜରେ ବୁଝିବାର କଥା । ଶିବବାବାଙ୍କର ହିଁ ଏ ସବୁ ଦୋକାନ (ସେଣ୍ଟର)ଅଟେ । ଆମେ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କ ଦୋକାନକୁ ଚଳାଉଛୁ । ଯିଏ ଭଲ ଦୋକାନ ଚଲାଇଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଥାଏ । ଠିକ୍ ଯେଉଭଳି ବ୍ୟବସାୟରେ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ କ୍□ଚିତ୍ କେହି କେହି ଏ ବ୍ୟାପାର କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ବ୍ୟାପାର ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଓ ଯୋଗର ବ୍ୟାପାର କରିପାରିବେ । ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମ - ବାସ୍, ବୁଦ୍ଧିରେ ତାକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ ରାମ-ରାମ କହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଚୁପ୍ ରହି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ମୁଖରେ କିଛି ହେଲେ କହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଶିବପୁରୀ, ବିଷ୍ଣୁପୁରୀ ଏସବୁ ବହୁତ ସହଜ କଥା । ମିଠା ଘର, ମିଠା ରାଜଧାନୀ ମନେ ଅଛି । ସେମାନେ ସ୍ଥୁଳ ମନ୍ତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି, ଏହା ହେଉଛି ସୂକ୍ଷ୍ମ ମନ୍ତ୍ର । ଯୋଗ ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ । କେବଳ ଏହି ରାଜଯୋଗ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇଯାଉଛୁ । କିଛି ହେଲେ ମୁଖ ଦ୍□ାରା ଜପ କରିବାର ନାହିଁ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ କିଛି ହେଲେ ଶବ୍ଦ କରିବାକୁ ପଡି ନ ଥାଏ । ଗୁପ୍ତ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ବର୍ସା ଚୁପ୍ ରହି, ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହୋଇ ଆମେ ପାଉଛୁ । ଏହିପରି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଶରୀର ଛାଡି ଦେଲେ ବହୁତ ଭଲ । ଏଥିରେ କୌଣସି କଷ୍ଟ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗ କରିପାରୁନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ ଯେ, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ “ଅନ୍ତିମ ସ୍ମୃତି ଅନୁସାରେ ଗତି” ହୋଇଯିବ । ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ଦ୍□ାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ପଠାଇଦେବି । ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ସମସ୍ତ ପରହେଜ (ତମୋଗୁଣି ଖାଦ୍ୟ ଓ କର୍ମରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା) ଏହିଠାରେ ହିଁ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ଯାଉଛ ତେଣୁ ତୁମର ସବୁ କିଛି ସାତ୍ତ୍□ିକ ହେବା ଦରକାର - ଚଳନ ସାତ୍ତ୍□ିକ, ବାଣୀ ସାତ୍ତ୍□ିକ । ଏହିପରି ନିଜ ସହିତ କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହରେ କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା - ପିୟୁ-ପିୟୁ ବୋଲ୍ ସଦା ଅନମୋଲ୍.... ।

ତୁମେ ହେଉଛ ରୂପ-ବସନ୍ତ । ଆତ୍ମା ରୂପ (ଯୋଗୀ) ହେଉଛି । ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆସି ଜ୍ଞାନ ହିଁ ଶୁଣାଇବେ । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସି ଶରୀର ଧାରଣ କରୁଛି । ଏହା କୌଣସି କମ୍ ଜାଦୁଗରୀ ନୁହେଁ! ବାବା ମଧ୍ୟ ରୂପ-ବସନ୍ତ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସିଏ ନିରାକାର, କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଶରୀର ନେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନେ ତ ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସୁଛନ୍ତି ।

ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପଣ ହେଉଛ, ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କୌଣସି ଶରୀରଧାରୀ ସହିତ ମମତା ରଖ ନାହିଁ । ନିଜର ବୋଲି କିଛି ହେଲେ ଭାବ ନାହିଁ । ମମତା ତୁଟାଇବା ପାଇଁ ହିଁ ବାବା ଏହି ଯୁକ୍ତି ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତି ପଦକ୍ଷେପରେ ବାବାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ପଡୁଛି । ମାୟା ଏପରି ଯେ ଚାପୁଡା ମାରିଦେଉଛି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବକ୍ସିଙ୍ଗ୍ ଅଟେ, ଅନେକ ଚୋଟ ଖାଇ ପୁଣି ଛିଡା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଲେଖୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବାବା, ମାୟା ଚାପୁଡା ଲଗାଇ ଦେଲା, ମୁହଁ କଳା କରାଇଦେଲା । ଯେପରିକି ୪ ମହଲାରୁ ତଳକୁ ପଡିଗଲ । କ୍ରୋଧ କରିଲ ତ ଯେପରି ତିନି ମହଲାରୁ ତଳକୁ ଖସିଗଲ । ଏହା ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା । ଏବେ ଦେଖ, ପିଲାମାନେ ଟେପ୍ ମଧ୍ୟ ମାଗୁଛନ୍ତି । ବାବା ଟେପ୍ ପଠାଅ । ଆମେ ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ ମୁରଲୀ ଶୁଣିବୁ । ଏହାର ପ୍ରବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ବହୁତ ଜଣ ଶୁଣିଲେ ବହୁତଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଖୋଲିବ । ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ କଲେଜ ଖୋଲନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମରେ ବିଦ୍ୟା ଅଧିକ ମିଳିଥାଏ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି - ଟେପ୍ ମେସିନ୍ କିଣ ତେବେ ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ-ବହୁତ ସଂଯମତା ରକ୍ଷା କରି ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ, କଥାବାର୍ତ୍ତା ସବୁକିଛି

ସାତ୍ତ୍□ିକ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସମାନ ରୂପ-ବସନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ ଏବଂ ଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ନିରାକାରୀ ଭଣ୍ଡାର ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନିଜର ଝୁଲାମୁଣି ଭରପୁର କରି ଅସରନ୍ତି ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ରତ୍ନଗୁଡିକୁ ଦାନ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ନଷ୍ଟୋମୋହା ହୋଇ ଦୁଃଖ ଅଶାନ୍ତିର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ସ୍ମୃତି ସ୍□ରୂପ ଆତ୍ମା ହୁଅ । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଜଣଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ଏକରସ ହୋଇଯାଏ । ତେବେ ଏକରସ ସ୍ଥିତିର ଅର୍ଥ ହେଲା ଜଣଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଏବଂ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିର ରସ ଅନୁଭବ କରିବା । ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର କରି ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତି ସ୍□ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ଅତି ସହଜରେ ନଷ୍ଟୋମୋହା ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନଷ୍ଟୋମୋହା ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ବି ଧନ ରୋଜଗାର କରିବାରେ, ତାକୁ ସମ୍ଭାଳିବାରେ ବା କୌଣସି ରୋଗରେ ପଡିବାର ଦୁଃଖର ଢେଉର ଅନୁଭବ ହୋଇ ନ ଥାଏ, କାରଣ ନଷ୍ଟୋମୋହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଦୁଃଖ ଅଶାନ୍ତିର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ନ ଥିବ, ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହୁଥିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** କ୍ଷମାଶୀଳ ସେହିମାନେ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଦୟାଶୀଳ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***